

מסורת הש"ס

(א) בִּינָה מִהָרָא (ב) עִירֻכִּין
עַל (ג) מִתָּה (ד) קִדּוּשׁ מִהָרָא
(ה) מִנְחוֹת עֵלָא (ו) שְׁעִית
סִימָן מִדָּל (ז) לִקְחָן כַּח
(ח) לְעֵיל ה' וְשִׁנָּה
(ט) וְשִׁי מוֹסֵף לְעֵיל כַּח דְּרֵיה
דְּר' שְׁמִיטָן (י) בִּסְמָל
וְחֵסֶךְ (י"א) בְּמִדְכָר וְ
(י"ב) וְרִקְקָה כַּל (י"ג) וְשִׁי
וְסִפּוֹת מִנְחוֹת עֵלָא דְרֵיה
חִמּוּר

תורה אור השלם

- [illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה טעמא דדי
וסי' דאי לאו:

גליון הש"ס

[illegible]

כל שעה פרס

רבים. לזכר רבים כגון בצמנעו! הדרך לכל עובר ונטעם ליחד
ששעמ. דאין דרך רבים לנטוע ולכל חד וחד קאמר ונטעם:
מערבין לנזיר. עירובי חמומין ציין א"ע שסעודה שאינה ראיה
 ו' היא הולא ואי מחשיל אנזירותיה שריא ליה מערבין. וכן לישראל

לרבים רבי יהודה והדרה
לרבים מאי מעמא
ונמטעם ליחיד משמ
כתב רחמנא לכס לה
ורבי יהודה ונמטעם
ליחיד ולכס בין יחיד
רבי ^אאחר רבי ואין
למעט והרי תרומה
לא יאכל קדש ותנן
ולישראל בתרומה אמר
דאמר קרא 'תרומתם
תרומתכם דכל ישר
דרחמנא אמר 'מחרצ
ותנן מערבין לנוזר ביי
התם דאמר קרא נזור
^אקדוש יהיה גרל פרי
קדוש ואין דבר אחר
אחר כתיב אלא מחוזה

וְשָׁמַח כְּשֶׁהָיוּ עֹשִׂים לָלוֹא קִצֵּר הָאֵרֶץ:
מַחֲבִיל לְכַסֵּהָ. אֵלֶּךְ עֲשִׂינָּה נְגוּרִין
 נִגְל יְדֵי קִצֵּרָן. מִכָּל מִקְוֶה דָּשָׁה מוֹתֵר
 יִהְיֶה: **לְהַנָּה:** אִיּוֹדֵךְ. חֻזְקָה לִּי וְנִקְפָּה
 לִּי הַנָּהָה מֵאֵל תַּחֲבִיל וְלֹא אִיִּשְׁטֵרֶכֶּה
 קִירֶכֶּס לְמִישְׁרֵי אֲחֵר לִךְ קִירֶכֶּס
 יִכָּל יִשְׂרָאֵל קִלְמֵר וְאֻרְחֵיהֶם קִדְרָה
 אִיִּשְׁטֵמְוִי הִכִּי: **שְׁנוּדֵמְנו.** דְּרוּקָה
 שְׁנוּדֵמְנוּ לָלוֹא מִתְרַכְּסִים לִי בַּחֲסִדִּין
 וְלֹא לְכַתְּמָה אֲחֵרֵי לְחֹר אֲחֵרֵי
 דְּמִתָּן הָהֵם בְּמָסִי שְׂכִינֵת (פ"א מ"ג)
 אֵינִי עֹשִׂין קְחוּרָה וְלֹא בְּנִינִיּוֹת
 מִתְרַסְּיוּת וְלֹא בְּשִׁקָּיִם וְרֵמֶשֶׁס: יִיּוֹ.
 שִׁקָּי יִיּוֹ לֵכֵס: **וְלַחֲסִיִּים לֵמַה לִּי**
לְכַסֵּה לֹא יִכָּל וּמִיִּישִׁי לֵכֵס
לְמִישְׁרֵיִי. בְּשִׁלְמָה לְרִבִּי אֲבָהוּ לֹא
 מִתְּנִי לְאִשְׁקִי בְּכָל הֵךְ דְּכַתִּיב זֶהוּ
 אֲלֹא תִחַל וְהִדֵּר כְּמִיז בִּי הִמֵּר הַנָּהָה
 אִיִּשְׁטֵרֶכֶּה לֹא תַחֲבִיל וְלֹא אִיִּשְׁטֵרֶכֶּה
 אִיִּשְׁטֵרֶכֶּה יִתְמִירָה לְהַנָּה אֲלֵה לְחֻזְקָה
 מִיִּין דְּסוֹף סוֹף שְׂרִי לִיֵּה רַחֲמָנָה
 לְהַנָּה לֵמַה לִּי קִרָּה דְּשִׁמִּי דְּבִינֹרָה
 כִּתְּבֵה לִּי יִכָּל דְּמִשְׁמֵה הַנָּהָה
 אִיִּשְׁטֵרֶכֶּה לֵכֵס לְמִישְׁרֵיִי בְּהַנָּה
 יִכְתּוּב לֹא תַחֲבִיל וְתוֹ לֹא אִיִּשְׁטֵרֶכֶּה
 לֵכֵס: **טַעַמָּה דִּידִי.** דְּלִמְדִּינָה לֹא יִכָּל
 מִשְׁמַע הַנָּהָה מֵהָא נִקְפָּה לִי (א) וְאִי
 לֹא הֵאֱרִי קִרָּה דְּכַתִּיב לֹא יִכָּל וְתוֹ כִּתְּבֵה
 לֵכֵס לְמִישְׁרֵיִי לֹא הֵוֵה יִדְעָה לִי מִכָּל

דברי רבי יוסי הגלילי
הגלילי לטובא ולטבא
ורבי עקיבא איסור וד

וְיָסִי הַגִּלְיָלִי אוֹמֵר בֵּין לַמַּלְאכָת גְּבוּזָה בֵּין לַמַּלְאכָת הַדְּיוּט מוֹתֵר שְׁנֵאמַר לְכָל מַלְאכָה, ר' עֲקִיבָא אוֹמֵר

כל שעה פרק שני פסחים

נמוץ רבים. ברה"ל לזכר רבים ולא כמו שפ"ה באמת הדך
דקמי במסכת ערלה (פ"א מ"ג) הנוטע לרבים חייב ורבי
היהודה פוטר והדר קמי הנוטע ברה"ר והנכרי שנטע והגולן כו'
מדקמי בתרי בני ש"מ תרי מילי וניהו:

מערבין פארן צווייטן טעגלעכן עסן. (ערוינג' פארן עסן.)

מפרש טעמא משום דלפניו דלא חזי להאי חזי להאי ולא פירין הכא אליבא דמ"ד (סד ע"ג.) פון מערבין אלף לדבר מזוה ומזוה לאו ליהנות יתנו: נורו שבו ידא. מינה לחזקת מרו למאי אלא וזית ספרים גרסקין על נורו מגלת וזיתו מגלת על טירות אביו:

קוצר אֶשְׁחַת וּמֵאֲכִיל אֲבֹתַי
אֶף עַל גַּז דָּהָא דְקוּלָּר
לִשְׁמַת הֵייתּ דְּיוּקָא לְנִהְמָה דְּמִוּסָה
בְּמִנְחֹת כֹּפֹ' רַבִּי יִשְׁמַעֵל (ד' ע"א):
מ"מ וּמֵאֲכִיל לְנִהְמָה לֹא מִשְׁמַע לֵיהּ
דְּקִילָא קוּלָּר דְּל"ז כִּי פִרְיָא
מִיָּדִי דְחֹדֶשׁ שֹׁאֵרִי הַכְּחוּז הֵייתּ
תְּבוּאָה גְּמוּרָה אֵלָּא מֵאֲכִיל לְנִהְמָה
הֵייתּ אֲפִילוּ חִטִּין גְּמוּרִין וְעַל יְדֵי
קִטְיוֹף כֹּפֹ' הֵי עוֹד דְּקִטְיוֹ מִסָּפָא רַבִּי
שְׁמַעוֹן אָמַר יִקְלוּ וְיֵאֵכְל לֵיהּ
מִשְׁכִּיבָה שְׁלִישִׁי: 8

קצירכם שלכם יהא. תמה
לשבי'א מני'ל לחת
לכ'י ה'א ל'אטר'ק ל'דדר'ש'ק מ'נח'ת
ב'פ'ק ר' י'מח'ל' (ד'ק ע'ב. ו'ס)
ק'יר'כ'ם ו'ל'א ק'יר' מ'ל'ו'ס ו'ז'ק'ו'ס נ'מ'
ל'ש'י' ה'כ' י'מ'י' מ'ד'ל'א מ'כ'ז ר'א'ש'ת'
ק'יר' ו'כ'י ו'מ'י' ל'מ'י'כ'ח'ת ק'יר' ו'כ'ח'
ק'יר'כ'ם ש'מ'ע מ'י'ת מ'ר'ח'י'

אמר קרא יהו' בחיותיו יהו' ואת ח"כ סוסים וממורים ימי וצנני ויזיל בצמדי דלחמה מיירי דווקא דירושלמי דמסתב שביעת ספי"ח פריך והרי חמור וגמל וחמור למלכתהן הן גדלים וז"ל דלחמ' במרובה (ב"ק פג: ושם) אור לישלח' לגדל חמורים (שפיטק) ליה דמדאורייתא אסור וי"ל דנפקא מינה למיקס בצורר א"י נמי הא דאסור מדאורייתא היינו להשתכר ולחמור נכחי לאכול אבל להשתכר שמועין או בעוין לא או שמגדל שלא למכור אלא למשוך ולגדליו אפילו הכי בחמורים אסור ח"כ מחדשנו ו' כגון שנפלו בירושא אין לגדלן:

שאני חתם דאמר קרא לא יראה פך. תימנה לליכנס לא יאכל לחמיה ולא בעי נך: ומה

רבי עקיבא אומר שיכול למלאכת הדיוט יהא
יהא טמא תלמוד לומר לכל מלאכה ורבי יוסי
ה לא איצטריך קרא כי איצטריך קרא לאיסור ולהיתר
ה לא צריך קרא כי איצטריך קרא לטומאה ולטהרה
מא

דאמר חמץ שעבר עליו הפסח אסור בהנאה לקמן בשירוקין
גבולך [שמות יב] ועוד קרא אחרונה ולא יראה לך שאור בכל גבולך
חמץ אימא מותר ואי הכז חמץ משום דראוי לאכילה אבל שאור דלא
י:י: [לוי כסנאי] לא תאכל דריב אזהר: עישה עמכם חמץ הזה
לא תמלאכה גבוה יאה מותר אם נמצא בתנאים שורדים תמלאכה
תמלאכה הדייק יאה מותר שריי נמצא בו לא תמלאך [ויקרא כ] ואיסורו
הוארץ הכחשו להסיר דלא היה ס"ד לאיסור ולא בא אלא לטהרו
הנאה אלא מותר לישתמש טהרות בעור המשוח בחלב נבילה ואם
לין יאה טהור אבל תמלאכה גבוה לישתמש קדשים יאה טמא:
חלבה

יכול למלאכת הדיוט הוא טהור למלאכת גבורה יהא טמא, ת"ל לכל מלאכה יהא טהור, אם לגבורה הו

עין משפט
ור מצודה

י"ח א מ"י פ"ח מהלכות
עירובין הל' יד סמנ
עשין דרננא א טו"ש"ע א"ח
ק"י שסו סע"ף ח:
ב (מ"י) פ"ו מהל' נדרות
הל' יד
י"ט ג מ"י פ"ו מהלכות
תמידין הלכה טו:
ב ד מ"י פ"ח מהלכות
מחללות אסורות הל' יז
סמנ לאזין קלט עו"ש"ע י"ד
סומן קח:

מוסף רש"י

[illegible]

יְבִינוּ חֲנוּאֵל

[illegible]

ורקסמא אפילו איזט
האט. ווערנדיג לכתובס
להחיות ברנאה, היה כותב
וזה אצל וארבעת ימים
החל, ואנו יצאנו דבר
היה דברים אל יאל
היה ברנאה. ואמר חזקא,
אדריב טעמא דיר מוסא,
מאדעניקן קרע לכתוב
לכם להחיות ברנאה, שם
דבר היה דברים אל
יאכסל אחד אימר אפילו
ואחד אימר אפילו טעמא.
היה דברים ורבי אל יאל
פזן, ואמר יר ורבי גלילי
חמה על עמקן היאן חסן
אפור בהנאה לכל שבעה.
ורקנן שאני חסן דברים
שלי ואל היה ורבי
תנאן ורבי חלילי חסא
טרפה יעשה לכל מלאכה,
חסן חלילי מלאכה, ר
שורו ורבי חסן דברים.